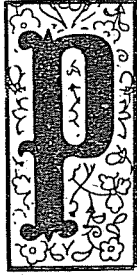

Mi'râc-ı Nebevî

PYGAMBERİMİZİN hayatında Mi'râc hâdisesi vuku bulmuştur. Kur'an-ı Kerim, Hadis-i Şerif ve tarihle sabittir. İnkârı küfürdür.

Bu Mi'râc hâdisesi ile nice hakayık belirmiş ve nice esrârın perdesi kaldırılmıştır. Böylece Hak ehilleri ile bâtil ehilleri meydana çıkmış, mü'min ile münkir ayırılmıştır.

Bu Mi'râc-ı Nebevî mu'cizatın en büyüğüdür.

URÛC; Âhir zaman Peygamberinin, dünyanın ötesindeki âlemleri seyretmesi, ağmasıdır.

HÛBÛT; O âlemleri seyretmekten dönmesidir.

Bu Urûc ile HÛBÛT arasındaki zaman zarfında Mİ'RÂC vuku bulmuştur.

Mİ'RÂC, tabiat ve âdet ve alışılan nizam haricinde i'câzkâr birtakım Esrâr-ı İlâhî'nin tecellisine sebeb olmuştur.

Mi'râc-ı Mübârek, maddî kanunları durduran, zaman ve mekân gibi mesafe ve mikyas mefhumlarını kaldıran, sâmiânın, bâsırânın, lâmisenin şartlarını, aklın, mantığın prensiplerini dışarı atan bir hâdisedir. Oî hâlik, fâtır, kâdir, kayyûm ve muktedir olan zülcelâl velcemâl Allahu Teâlâ vetekaddes hazretleri :

«MUHAKKAK SEN EN YÜKSEK AHLÂK ÜZERİNDESİN» ve

«BİZ SENİ ANCAK ÂLEMLERE RAHMET OLASIN DİYE GÖNDERDİK» vasıfları ile tavsif buyurduğu habibine Makam-ı ubûdiyetin bihakkın mâzharı olan abd-i ehassına, mülk-ü melekût'undan, Arştan Fers'e kadar bütün ukbâ'yı, dünya ve mâfihâ'yı Cennet ve Cehennemî seyrân ettirmiştir.

Nasıl ettirmesin ki, (RABB) kendini bize o Muhammed'i ile tanıttı. İnsan ve İslâm varlığımıza O'nunla vücud verildi.

«Neden»-in düğümü, «niçin»-in muammâsı O'nunla çözüldü. Haller müşkül iken müşküller halloldu.

D OĞRU yolu gösteren O, güzel düzeni kuran O'dur.

Hakka inanmak, Hakka bağlanmak, Hakka hizmet etmek, oluşu, akışı sezmek, varlığı olduğu gibi kabul etmek, ağırlıklara rızâ, ıslâha sa'y, sa'y'de sebât; işte gerçek huzur... Saadet, selâmet yani İslâmiyet O'nun getirdikleri...

Sünnetullah içinde, kendi sünneti ile Sırat-ı Müstakim'i, sermedi saâdeti bulduran O...

O'nun sayesinde yüzbinlerce bir tek vücut halindeyiz. Biz O'na mensup olmak haysiyeti ile bir MİLLET vücuda getirmişizdir. Dünya halkına RAHMET haberiyiz. O'nun KÂBE'yi kible bilen ümmeti, O'nun Rabbi'nin himayesi altındadır. O'nun uğruna otağında kükreyen arslanlar gibi nâralar atar, hizmetine koşarız.

Allah zatını ancak O'na bildirdi. Cemâlini ancak O'na gösterdi. Kelâmını O'na duyurdu. Kur'anını O'na buyurdu.

O'nun kitabı mü'minin kalbine kuvvettir. Onun sünneti müslimin hayatına hikmettir. O'nun eteğini elden bırakmak ölmektir. Millet O'nun nefesi ile hayat bulmuştur.

Bu seher O'nun güneşi sayesinde fecr-i sâdika ermiştir.

Fert, Hak sayesinde, millet de, fert sayesinde dirilir. Bize, BİR'i bildiren, bize, biz'i bildiren O'dur.

Birliğinden birliğimizi kurduk ve böylece birbirimizi bulduk. Biz O Peygamberimiz sayesinde ses ve nağmesi bir, nefesi bir,

ÖMER KIRAZOĞLU

İst. Yük. İslâm Enst.

Öğretim Üyesi

— davası bir, bir cemiyet haline geldik. Her çokluğu yaşatan birlik bağıdır. İslâm birliği yaratılışın dini olan müslümanlıktandır.

Bu yaratılış ve oluş, dinini biz Son ve Gâye Peygamber Hz. Muhammed'den öğrendik. Ve Hâk yolunda bir meş'ale yaktık.

Bizim tek hayat halinde bulunmamız, O'nun ihsamıdır. Bu birliği elden bırakmazsak ebediyyen yaşarız.

O'nun kurduğu ŞERİAT, çizdiği TARİKAT, belirttiği MÂRİ-FET bizi HAKİKATA götürmektedir.

İ LMİ hayra, fenni huzura, san'atı sefaya hizmet ettiren O'dur. Gerçeği ilk okuyan, «OKU» emrine ilk mazhar olan O'dur. Yaratan, yetiştiren, geliştiren, eriştiren, birleştiren «RABB» ismi ile okumak, okutmak O'na nasiboldu.

Varlığın hakkını, hukukunu, düzenini, vahdetini kurmak sırrı O'ndandır. Böylece bütün batılları nesh, faydasızları red, şerleri defetti. İslâmiyeti ebediyete kadar bâki kıldı. O'nu Hak, kendi için yarattı. Varlık için yarattı ve kendine dâvet etti.

Çünkü : Varlığın en aydın merkez noktası, sözün en kuvvetli nüktesi O'dur. Cihanın en yücesi olduğu halde, cihanın kibir ve gururuna kapılmadı. Vefa ve Muhabbetle «ELİF» gibi doğrudur. Peygamberlerin başı ve sonu olmuştur.

Edep, O'nun sözlerinden bir ses, Felek O'nun kemerinden bir parçadır. Cennet hurileri O'nun harem kapısında perdecidirler.

İFFET ve NÂMUS O'nun feyzi ile beslenmiştir. O'nu gören, O'na inanan sahabesinin derecesine hiç bir İslâm velisi, hiç bir insan ulusu eremedi.

Türbesini ziyaret, gözden günahları giderir. Mekke'den göç etmesi müslümanlığı ve Mekke'yi kurtarmıştı. Susması gönül aydınlatan bir nükte, sevgisi kusurları yakan bir hünerdir. Fitneyi söndürmek O'nun himmet-i eseridir. O'nun için aldanmak imkânı yoktur.

Bütün cihan halkına önder ve onlara en hayırlı bir başbuğ idi.

A GİR başlı, vakarlı, çevik yürüyüslü idi. İlâhî ışığın gönülde parlatan, ezal dersini ebede kadar okuyan ve okutan O'dur. Güneşin ışık kaynağı Onun feyzinden yardım diler. Yarım hilâl O'nun Mi'râc gecesinde bir ışıktır. Mi'râc gecesinde saltanat süren, kemer ve tacı ile taht kuran O idi. Nefeslere genişlik vermiş, kervankıran yıldızın kır atına nal vurmuştur. Teşrifat melekleri Mi'râc'dan dönüşünü alkışlarla karşıladılar. Gece gündüze dönünce O'nun atının dizginini yedme sırası bize düştü.

Tam gece yarısı o iki cihan güneşi ulu peygamber, kâinatı aydınlatan meş'alesini çekmişti. Gönüller O'nu özünün içinde taşıdı. ZÜHRE ve AY önu sıra ışık tuttular. O'nu şu cihan alanından yedi felektan, dört bucaktan, altı yönden uzaklaştırdı. Güneş O'nun mübârek yüzünü görünce kararmaya yüz tuttu. Gece O'nun gelişinden raksa başladı. Yabancı gözler ağır uykuda iken, O uyanık bir halde yönünü Hak katına çevirmişti.

Gönlünün kuşu, tuzak diyarı olan KARA TOPRAKTAN ten kafesi ile birlikte o sükkün yurduna gitti.

Yüzünü gören melekler kanatlarını attı. Felek de hırkasını yırttı. İlâhî ruhu kafesinden uçmuş, kalıbı kalbinden daha hafif hâle gelmişti. Lâhûti mekânlara kavuşma yolunda ilerlerken mesafeler O'nu uğurluyor, iki cihan gözünü O'na çeviriyordu.

Ölümün ötesi O'na gösterildi. Ölüm ötesini O gördü. Bakâ sırrına erdi. Mü'minlerin ölmediğini o bildirdi.

M UTLU ayağını daha önce Hak katına yükselenlerden ileri bastı, merhale merhale onlardan yüz kat daha çok Hakka yaklaştı. Yüce Tâ'î'li yâveri CEBRÂİL, bu cevelandan yorulmuştu. İLİM burakı ile buraya (Sidreye) kadar geldi. Bundan öte İLİM acze düştü. O'nun kuralları yeni âlemde işlemez oldu. HAKKIN habibi ilmi bıraktı. Aşk refrefine bindi, Hakka ulaştı.

Zaten ol sultanı mâ zâ gâl-basar
Eylemişti Hakka tahsis-i nazar

Bi hurûf u lafz u savt ol pâdişâh
Mustafâ'ya söyledi bi iştibâh

Şeş cehtten ol münezzeh zülcelâl
Bi kamû keyf âna gösterdi cemâlî...

